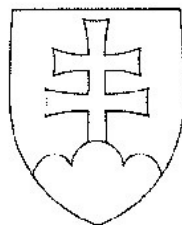

ECLI:SK:OSZA:2017:5114241415.14

Sp. zn.:18C/231/2014 - 624

IČS: 5114241415

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou v právnej veci žalobcu: **Peter T**

[redacted] právne zastúpený GARANT PARTNER legal s.r.o., so sídlom Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 36 856 380, proti žalovanému: **Slovenský rybársky zväz**, so sídlom Andreja Kmeťa 20, 010 55 Žilina, IČO: 00 178 209, právne zastúpený JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, za účasti intervenientov na strane žalovaného: **1. JUDr. Miloš K**

[redacted] **2. Vladimír Š**

[redacted] právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, **3. Štefan D**

[redacted] právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, **4. Ivan O**

[redacted] **5. MVDr. Mgr. Štefan B**

[redacted] právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, **6. RNDr.**

Marián S **[redacted]** **7. Ing. Pavol T**

[redacted] právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, **8. Ing. Pavel**

C **[redacted]** právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42

399 131, 9. Daniel Č [REDACTED] právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, 10. Igor M [REDACTED], právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, 11. Ing. Stanislav J [REDACTED], právne zastúpený JUDr. Pavol Kollár, LL.M., advokát, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 42 399 131, o zrušenie rozhodnutí snemu Slovenského rybárskeho zväzu

r o z h o d o l:

Súd žalobný návrh **zamieta**.

Žalovanému sa **priznáva** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

Intervenientom sa **nepriznáva** nárok na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca žalobným návrhom zo dňa 22.12.2014, doručený súdu 29.12.2014, sa pôvodne domáhal zrušenia rozhodnutí snemu Slovenského rybárskeho zväzu s návrhom na pozastavenie výkonu napadnutých rozhodnutí a alternatívne o určenie neplatnosti volieb Slovenského rybárskeho zväzu. Následne po výzve súdu žalobca upravil žalobný návrh tak, že sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd rozhodnutia snemu Slovenského rybárskeho zväzu o voľbe členov kontrolnej komisie, rady, tajomníka a prezidenta Slovenského rybárskeho zväzu zo dňa 29.11.2014 zrušuje. Zároveň si uplatnil trovy konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 29.11.2014 sa konalo zasadnutie XI. Snemu žalovaného, kde došlo k zvoleniu nových členov kontrolnej komisie, nového tajomníka, prezidenta a členov rady Slovenského rybárskeho zväzu, pričom žalobca bol kandidátom do kontrolnej komisie Slovenského rybárskeho zväzu. Nakoľko nebol zvolený za člena tohto orgánu, má právny záujem na posúdení súladu volieb do tohto orgánu so stanovami Slovenského rybárskeho zväzu. Žalobca má za to, že podľa stanov žalovaného a volebného poriadku XI. Snemu žalovaného rozhodnutie snemu o voľbách neboli v súlade s danými stanovami a volebným

poriadkom. Spolu so žalobným návrhom predložil Stanovy Slovenského rybárskeho zväzu, volebný poriadok XI. Snemu Slovenského rybárskeho zväzu a následne spolu s doplnením a úpravou žaloby predložil zápisnicu o priebehu a výsledku volieb funkcionárov a orgánov žalovaného, informatívny výpis z evidencie združení a notársku zápisnicu Nz 53943/2014.

2. V priebehu konania žalovaný navrhol vstup do konania vedľajších účastníkov na strane žalovaného, a to všetko za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca vyslovil nesúhlas s ich vstupom, pričom následne bolo súdu oznámené od niektorých navrhovaných vedľajších účastníkov, že nesúhlasia so vstupom do konania ako vedľajší účastníci. Súd uznesením zamietol návrh žalovaného na prístupenie vedľajších účastníkov do konania na strane žalovaného, a to uznesením zo dňa 20.04.2016, pričom toto uznesenie bolo napadnuté odvolaním a krajským súdom bolo napadnuté uznesenie zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Následne do konania vstúpilo 11 intervenientov na strane žalovaného, niektorí z nich aj právne zastúpení.
3. Následne po vykonaní všetkých nevyhnutných procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania súd nariadil pojednávania, na ktoré predvolal všetky strany v konaní spolu s intervenientmi a právnymi zástupcami a vykonal dokazovanie, a to: výsluchom strán v konaní, vyjadrením sa právnych zástupcov strán v konaní, ako aj intervenientov a ich právneho zástupcu, ako aj výsluchom svedkov a oboznámením sa s listinami obsiahnutými v spise, na základe čoho súd zistil nasledovný skutkový stav:
4. Žalovaný je občianskym združením s právnou subjektivitou zaregistrovanou v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, a to na Ministerstve vnútra SR ako občianske združenie s potvrdenou činnosťou od 06.08.1990. Uvedené vyplýva z informatívneho výpisu z evidencie združení.
5. Súd mal nepochybne zistené, že dňa 29.11.2014 sa konalo zasadnutie XI. Snemu žalovaného, na ktorom došlo k zvoleniu nových členov kontrolnej komisie, tajomníka, prezidenta a členov rady Slovenského rybárskeho zväzu (ďalej len SRZ). Súdu bola predložená zápisnica o priebehu a výsledku volieb funkcionárov a orgánov SRZ na XI. Sneme SRZ konanom dňa 29.11.2014 v Hornom Smokovci spolu s prílohou č. 1 k zápisnici a s prílohou č. 2, ako aj notárska zápisnica Nz 53943/2014 napísaná na Notárskom úrade v Lučenci dňa 09.12.2014 notárom JUDr. Mariánom Jurinom ako osvedčenie o právne významnej skutočnosti. Notár danou notárskou zápisnicou osvedčil priebeh XI. Snemu Slovenského rybárskeho zväzu.
6. Žalobca uviedol, že v zmysle § 15 ods. 1 zákona o združovaní je možné požiadať okresný súd o preskúmanie rozhodnutia združenia, pričom snem je vrcholným orgánom žalovaného a stanovы žalovaného neumožňujú voči jeho rozhodnutiam podať opravné prostriedky. Preto má za to, že je daný naliehavý právny záujem vyplývajúci priamo zo zákonných ustanovení zákona o združovaní. Uviedol, že bol kandidátom do kontrolnej komisie SRZ, avšak nebol zvolený do tohto orgánu, pričom voľby, a teda rozhodnutie snemu o voľbách považuje za rozhodnutie v nesúlade so stanovami a volebným poriadkom. Žalobca má za to, že okrem pasívneho volebného práva bolo porušené aj jeho aktívne volebné právo tým, že mu bolo znemožnené ho uplatniť vo vzťahu k Slovenskému rybárskemu zväzu v súlade so zákonom, stanovami a internými predpismi SRZ a spôsob, akým prebehli voľby, zasiahlo do individuálnych práv žalobcu ako člena oprávneného hlasovať a bez rozhodnutia o určení neplatnosti volieb, ostáva jeho aktívne uplatnenie ohrozené a neisté. Tento nesúlad zdôvodnil tým, že podľa stanov žalovaného snem volí v samostatných voľbách tajomníka a prezidenta SRZ a členov kontrolnej komisie a rady volí snem v oddelených voľbách podľa krajov.

Nakoľko voľby členov rady a kontrolnej komisie sa neuskutočňovali oddelene podľa jeho tvrdenia, ale spolu s voľbami prezidenta a tajomníka, bolo toto ustanovenie stanov porušené. Taktiež mal za to, že aj napriek tomu, že voľby v zmysle volebného poriadku sa uskutočňujú tajným hlasovaním, pred druhým kolom voľby tajomníka a prezidenta volebná komisia rozdala aj hlasovacie lístky pre voľbu členov rady a kontrolnej komisie žalovaného a delegáti chodili s hlasovacími lístkami cca 2 hodiny po priestoroch hotela a spoločne ich kontrolovali a krúžkovali. Teda má za to, že voľby sa neuskutočnili tajnou formou hlasovania. Zároveň tvrdí, že voľby prebiehali vyše dvoch hodín, pričom podľa volebného poriadku voľby prebiehajú tak, že delegát vhodí upravené volebné lístky do volebnej komisie osobne v čase do 30 minút od vyhlásenia začiatku volieb. Taktiež poukázal, že volebnej komisii chýbajú hlasovacie lístky, keďže napr. v Nitrianskom kraji je konštatované, že bolo odovzdaných, nie prevzatých, 30 lístkov, avšak v zápisnici nesedia tieto počty. Na základe toho sa domáhal, aby súd rozhodnutie Snemu Slovenského rybárskeho zväzu o voľbe členov kontrolnej komisie, rady, tajomníka a prezidenta Slovenského rybárskeho zväzu zo dňa 29.11.2014 zrušil.

7. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.
8. Podľa § 15 ods.1 zákona č. 83/1990 Zb. v znení do 30.06.2016 ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.
9. Pokiaľ žalovaný namietal, že podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona už nie je možné domáhať sa nároku žalobcom, pretože toto zákonné ustanovenie bolo zrušené s účinnosťou od 01.07.2016 a neobsahovalo žiadne prechodné ustanovenie k zmenám účinným od 01.07.2016, súd poznamenáva, že dané ustanovenie nemá vplyv na toto konanie, pretože hoci bolo toto ustanovenie zrušené, ide o procesnú normu, ktorá upravovala príslušnosť súdu v prípade preskúmavania rozhodnutia orgánu ako individuálneho správneho aktu, pričom žaloba bola zároveň podaná za účinnosti O.s.p. a súd posúdil, že príslušnosť súdu je daná aj napriek zrušeniu § 15 od 01.07.2016, nakoľko ako z nižšie uvedeného odôvodnenia vyplýva. nejde o rozhodnutie niektorého z orgánov žalovaného, nejde teda o individuálny správny akt, preto nejde o preskúmanie rozhodnutia, na čo by bol príslušný krajský súd.
10. Ust. § 137 CSP zakotvuje pozitívno-právne členenie súkromno-právnych žalôb na viaceré druhy, pričom ust. § 137 CSP uvádza jednotlivé druhy žalôb demonštratívne. Iná súkromno-právna žaloba, teda v § 137 neuvedená, je prípustná, ale iba za predpokladu, že osobitný petit vyplýva z hmotného práva. Inými slovami, hmotné právo musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že výrok rozhodnutia nezníe ani na splnenie povinnosti, ani na deklaratórne určenie existencie, či neexistencie práva, či právnej skutočnosti. Na identifikáciu, či ide o tzv. inú v § 137 nepomenovanú súkromno-právnu žalobu, je rozlišovacím kritériom žalobný návrh, teda petit neuvedený v § 137 a zároveň aj právny dôvod tvrdeného práva. Častým znakom týchto žalôb je to, že vyhovujúci rozsudok vydaný na ich základe má konštitutívne účinky. Význam ust. § 137 nie je len deskriptívny (vymenovanie niektorých druhov žalôb), ale predovšetkým normatívny. Jeho normatívny význam spočíva v tom, že vymedzuje

podmienky prípustnosti pre niektoré druhy žalôb. Podmienkou prípustnosti žaloby na určenie, či tu právo je alebo nie je, je naliehavý právny záujem. Prípustnosť žaloby na určenie právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu, najmä z hmotného práva, inak je takáto žaloba neprípustná. V niektorých prípadoch hmotné právo pripúšťa žaloby na určenie právnej skutočnosti, ktorou je neplatnosť, prípadne neúčinnosť právneho úkonu alebo neplatnosť konania, ktoré je podobné právnomu úkonu (dražba, rozhodnutie valného zhromaždenia, atď.). Takými žalobami sú napríklad žaloba na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručeným obmedzením atď.

11. V zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov majú občania právo slobodne sa združovať, pričom za účelom naplnenia tohto Ústavou garantovaného práva v zmysle čl. 29 Ústavy SR môžu v zmysle § 2 ods. 1 zákona zakladať spolky, spoločnosti, zväzy, hnutia, kluby a iné občianske združenia, ako aj odborové organizácie a združovať sa v nich. Občianske združenie je právnickou osobou, ktorá vzniká registráciou na Ministerstve vnútra SR, ku ktorej je potrebné, aby členovia prípravného výboru spolu s návrhom na registráciu pripojili stanovby občianskeho združenia. Práve v stanovách musí byť okrem názvu, sídla a cieľov a činnosti združenia špecifikované, aké sú orgány občianskeho združenia, spôsob ich vytvárania a určenia orgánov a funkcionárov oprávnených konať v mene združenia a tiež zásady hospodárenia občianskeho združenia. Len čo občianske združenie vznikne, orgány združenia začínajú prijímať v mene združenia rozhodnutia, ktoré môžu zaväzovať jednak iné orgány združenia, napr. zhromaždenie všetkých členov vo vzťahu k štatutárnemu zástupcovi združenia, členov združenia, ako aj združenie samotné vo vzťahu k tretím osobám. Práve vzhľadom na to, že orgány združenia majú právo prijímať rôzne rozhodnutia, zakotvil zákonodarcu, pôvodne v § 15 ods. 1 zákona, oprávnenie pre člena združenia, ktorý považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nie je možné podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo za odporujúce stanovám, aby v lehote do 30 dní odo dňa, keď sa o tomto rozhodnutí dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od prijatia tohto rozhodnutia, požiadal okresný súd o jeho preskúmanie.
12. Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že zákon celkom jednoznačne definuje podmienky, za splnenia ktorých sa člen občianskeho združenia môže s návrhom na preskúmanie rozhodnutia orgánov občianskeho združenia obrátiť na súd. Tieto podmienky by sa však dali zhrnúť nasledovne: 1. musí existovať rozhodnutie orgánu občianskeho združenia, proti ktorému stanovby neumožňujú podať opravný prostriedok, teda predmetné rozhodnutie nemôže v zmysle stanov preskúmať orgán občianskeho združenia, 2. takéto rozhodnutie musí odporovať buď stanovám alebo musí byť v rozpore so zákonom, 3. návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, kedy sa člen združenia o takomto rozhodnutí dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od jeho prijatia. Táto lehota je prekluzívna a súd na ňu musí prihliadať ex offi a nie je možné ju za žiadnych okolností predĺžiť. S poukazom na zaužívanú súdnu prax, či už Najvyššieho súdu SR alebo s poukazom na českú judikatúru, je zrejmé, že člen združenia, ktorý sa bude pred súdom v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona domáhať preskúmania rozhodnutia orgánov občianskeho združenia, bude žalobu formulovať ako určovaciu s cieľom, aby súd určil, že konkrétne rozhodnutie je neplatné. Je však otázne, či sa môže člen združenia obrátiť na súd s návrhom na preskúmanie akéhokoľvek rozhodnutia.
13. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu, predmetná žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý pre určovaciu žalobu vyžadoval v zmysle § 80 pism. c) O.s.p. naliehavý právny záujem. Zároveň bola podaná za účinnosti § 15 zák.č. 83/1990 Zb. a účinky úkonov za OSP vykonaných zostávajú zachované a bol by šikanózný výklad zákona, keby sa na žalobu neprihliadalo aj v zmysle § 15. Teda hoci žalobca uvádzal § 15, teda

preskúmanie rozhodnutia, jednoznačne ide o určovaciu žalobu podľa § 137 CSP (viď bod 10 tohto odôvodnenia), pričom nejde o rozhodnutie ako individuálny správny akt. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu v danom prípade, naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva priamo z § 15 ods. 1 citovaného zákona účinného do 30.06.2016. Takýto názor je aj potvrdený rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, a to v rozsudku z 26.11.2009 vo veci sp.zn. 3Obdo/27/2008, kde bol vyjadrený záver, že v prípade žalôb podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona naliehavý právny záujem vyplýva priamo z tohto ustanovenia a nie je potrebné ho v súdnom konaní preukazovať.

14. Vyššie uvedené závery ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu vyplývajúceho členovi občianskeho združenia priamo zo zákona bez nutnosti jeho preukazovania v konaní pred súdom však majú zásadný dopad pre právnu aplikačnú prax. Pretože mohlo by sa stať, že člen združenia by sa mohol na súd obracať v prípade každého rozhodnutia prijatého ktorýmkoľvek orgánom združenia. Je zrejmé, že členovia združenia nie sú právnici, resp. nie všetci. Stanovy združenia nemusia pamätať na každú jednotlivú situáciu a vzťahy medzi členmi združenia sú dynamické a môžu sa vyvíjať rôznym smerom a členovia združení by tak mohli postupom podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona zneužívať právnu úpravu a k súdu pristupovať s návrhmi bez relevantného dopadu na právne vzťahy účastníkov konania. Dokonca by mohlo ísť aj o zneužívanie práva. Práve s ohľadom na uvedené treba poukázať na rozhodovaciu prax českého Najvyššieho súdu, ako aj českého Ústavného súdu. V danej veci je potrebné dodať, že až do 01.01.2014 mala Slovenská republika a Česká republika veľmi podobnú právnu úpravu obsiahnutú v zákone č. 83/1990 Zb. Aby súdy neboli zahŕtené nezmyselnými žalobami členov občianskych združení podľa § 15 ods. 1 zákona, Najvyšší súd ČR judikoval v rozsudku zo dňa 14.09.2011 vo veci sp.zn. 28Cdo 2304/2011, že za rozhodnutie orgánov občianskeho združenia podľa § 15 ods. 1 zákona nemožno bez ďalšieho považovať akékoľvek rozhodnutia prijaté pri činnosti združenia. Ak sa má člen združenia oprávnené domáhať súdnej ochrany proti nemu, je predovšetkým potrebné, aby takéto rozhodnutie zasiahlo do jeho práv; intenzitu takého zásahu je nutné posudzovať zdržanlivo so zreteľom ku konkrétnym okolnostiam prípadu. Predmetné rozhodnutie nadväzuje na predchádzajúcu judikatúru Najvyššieho súdu ČR (napr. rozsudok zo dňa 19.11.2008 vo veci sp.zn. 28Cdo/2306/2008), v ktorom súd konštatoval, že právomoc súdu k prieskumu rozhodnutia orgánov občianskych združení na základe určovacej žaloby člena je vo všeobecnej rovine daná. Ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona však treba vykladať reštriktívnym spôsobom z hľadiska povahy veci i okruhu osôb, ktoré sa môžu oprávnené dovoliavať súdnej ochrany. Súd v predmetnom rozsudku rovnako stanovil kritéria oprávnenosti žaloby, ktorými sú okrem protiprávnosti rozhodnutia orgánov občianskeho združenia aj osobnostná alebo materiálna ujma, ktorú utrpel člen združenia, vyčerpanie prípadných interných zmierlivých prostriedkov, spoločenský záujem na prejednaní veci, a to všetko pri dostatočne vysokom stupni intenzity naplnenia týchto kritérií. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 12.10.2011 vo veci sp.zn. 28Cdo/2094/2011, v ktorom súd konštatoval, že ak dôjde k významnému zásahu do práv člena občianskeho združenia, nesmie byť jeho ochrana redukovaná. Pri minimálnom, málo intenzívnom konflikte rozhodnutia orgánov občianskeho združenia s čiastkovým členským právom však člen musí vziať do úvahy skutočnosť, že do združenia vstúpil dobrovoľne a že súčasťou vnútrospolkovej demokracie je tiež podrobenie sa rozhodnutiam spolkového orgánu. Dá sa povedať, že spolkový život rozhodne nie je možné podrobiť ingerencii súdov v prehnanom rozsahu. Takouto ochranou člena voči spolku by sa narušovala spolková autonómia a žiaduci demokratizmus vnútorných vzťahov, schopnosť ich autoregulácie a kultivácie. V zmysle vyššie uvedených rozhodnutí českého Najvyššieho súdu možno zhrnúť kritériá odôvodnenosti podania návrhu na prieskum rozhodnutia orgánov občianskeho

združenia, a ktoré uviedol, že treba splniť popri kritériách, ktoré už boli vyššie uvedené aj kritériá ako je vyčerpanie prípadných interných zmierovacích prostriedkov, spoločenský záujem na prejednanie vecí a osobnostná alebo materiálna ujma, ktorú člen združenia utrpel. A samozrejme každé z týchto kritérií musí dosahovať dostatočne vysoký stupeň intenzity (28Cdo/2094/2011...) Súd poukazuje, že je nepochybné, že vecne príslušným na prejednanie danej veci je okresný súd.

15. Je nesporné, že v zmysle § 15 cit.zák. žalobca sa má domáhať určovacou žalobou neplatnosti rozhodnutia. Hoci žalobca v tomto konaní sa domáhal zrušenia, z obsahu žaloby je zjavné, čoho sa domáha a súd nie je viazaný štylizáciou petitu, pričom treba podotknúť, že účinok zrušenia, či určenia neplatnosti, je v podstate rovnaký. S poukazom na vyššie uvedené súd má za to, že žalobca sa domáha svojho nároku žalobou v zmysle § 137 CSP, a to konkrétne v zmysle § 137 d) CSP, pričom na prejednanie danej žaloby nemá vplyv zrušenie § 15 citovaného zákona od 01.07.2016.
16. Súd poukazuje na to, že aj keď petit, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia, nie je úplne v súlade s § 137 d) CSP (s poukazom na štylizáciu petitu), súd zdôrazňuje, že v danom prípade nejde o preskúvanie individuálneho správneho aktu, na ktorý by bolo možné aplikovať Správny súdny poriadok, pretože nejde o individuálny správny akt, ale ide o určovaciu žalobu, pre ktorú sa aplikuje Civilný sporový poriadok, a to s poukazom na vyššie uvedenú zaužívanú súdnu prax.
17. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že zákon o združení bol novelizovaný a § 15 z citovaného zákona bol od 01.07., resp. k 30.06.2016, zrušený, a preto má za to, že nie je daná právomoc súdu. Súd však v tejto súvislosti opätovne poukazuje na to, že daná zmena zákona nemá vplyv na predmetné konanie, nakoľko daným ustanovením došlo k zmene právomoci z okresného súdu na krajský súd, avšak pre konania, predmetom ktorých je preskúvanie rozhodnutia. Súd však v tejto súvislosti opätovne zdôrazňuje, že hoci žalobca podával žalobu s poukazom na § 15 citovaného zákona, súd poukazuje na to, že rozhodnutie, ktoré požaduje zrušiť, nie je individuálnym správnym aktom, nejde o rozhodnutie orgánu žalovaného - Slovenského rybárskeho zväzu. Teda nejde o preskúvanie rozhodnutia súdom. Preto nie je možné aplikovať Správny súdny poriadok, a to všetko s poukazom na zaužívanú súdnu prax a z toho vyplýva, že je daná právomoc tunajšieho súdu, keďže ide o určovaciu žalobu v zmysle CSP (§ 137d). Krajský súd by bol príslušný len v prípade, keby išlo o individuálny správny akt, teda o rozhodnutie orgánu Slovenského rybárskeho zväzu. Teda neprihliada sa ani na dodržanie lehoty v zmysle § 15 cit.zák. Predmetom konania je výlučne len skúmať dôvody neplatnosti volieb, avšak voľby nie sú rozhodnutím orgánu, či Snemu.
18. Podľa Stanov SRZ z decembra 2003, § 6, vyplývajú práva členov zväzu, medzi ktoré patrí aj voliť a byť volený do všetkých orgánov zväzu. Toto právo sa netýka pridružených členov SRZ. Podľa § 17 daných stanov kontrolná komisia sa skladá z predsedu a dvoch až štyroch členov zvolených na členskej schôdzi alebo konferencii. Podľa § 19 stanov ústrednými orgánmi zväzu sú snem, rada, prezídium rady, kontrolná komisia zväzu. Podľa § 20 stanov snem volí tajným hlasovaním v samostatných voľbách prezidenta a tajomníka, volí 32 členov rady tak, že v oddelených voľbách podľa krajov zvolia delegáti za príslušný kraj štyroch členov rady a dvoch náhradníkov. Zároveň volí osem členov kontrolnej komisie a šestnásť náhradníkov v oddelených voľbách podľa krajov po jednom členovi za každý kraj. Podľa § 23 snemu kontrolná komisia SRZ má deväť členov. Členov volí snem na obdobie 4 rokov tak, že v oddelených voľbách podľa krajov zvolia delegáti za príslušný kraj jedného člena a dvoch

náhradníkov.

19. Podľa bodu 1 volebného poriadku XI. Snemu SRZ voliť môžu len delegáti snemu. Voľby sa uskutočňujú tajným hlasovaním. Podľa bodu 2 volebného poriadku členov rady SRZ volia delegáti snemu v oddelených voľbách podľa krajov v súlade s územno-správnym členením SR. Zvolení sú tí štyria kandidáti, ktorí v tajných voľbách získali najvyšší počet hlasov delegátov z príslušného kraja. Podľa bodu 3 volebného poriadku pravidlá pre voľbu členov kontrolnej komisie SRZ platí, že členov volia delegáti v oddelených voľbách podľa krajov v súlade s územno-správnym členením SR, pričom z daných pravidiel vyplýva, že ide o tajné voľby. Podľa bodu 4 volebného poriadku sú stanovené pravidlá pre voľbu prezidenta a tajomníka SRZ, ktorých volia delegáti v samostatných tajných voľbách a v čl. 5 volebného poriadku je stanovený priebeh volieb a spôsob spočítavania hlasov, z ktorého vyplýva, že každý delegát vhodí upravené volebné lístky do volebnej schránky osobne, v čase do 30 minút od vyhlásenia začiatku volieb. Presný čas začiatku a ukončenia volieb určí predsedajúci snemu. Predseda volebnej komisie po uplynutí tohto času vyhlási tajné voľby za skončené a s členmi volebnej komisie sa odoberie do miestnosti určenej pre volebnú komisiu. Volebná komisia spočíta zo záznamov mandátovej komisie počet vydaných hlasovacích lístkov a zistí, či sa prezentovala nadpolovičná väčšina delegátov snemu, ako aj nadpolovičná väčšina delegátov za jednotlivé kraje. Po ukončení spočítavania hlasov pre voľbu prezidenta, tajomníka, členov rady a ich náhradníkov, členov kontrolnej komisie, ich náhradníkov zapíše predseda volebnej komisie výsledky volieb do zápisnice. Po ukončení spočítavania hlasov uloží predseda komisie hlasovacie lístky do obálok a zapečatí ich. Zápisnicu o priebehu a výsledku volieb podpisujú všetci členovia komisie. Predseda komisie prednesie snemu zápisnicu z volieb s prípadnými výhradami členov komisie. O druhom a ďalších kolách tajných a verejných volieb sa spisuje príloha k zápisnici.
20. **ODDELENOSŤ VOLIEB** - Žalobca tvrdil, že bola porušená podmienka oddelenosti volieb a má za to, že nie je vôbec prípustné, aby voľby členov kontrolnej komisie a voľby členov rady, mohli prebiehať za jednotlivé kraje spoločne. To, že došlo k spojeniu volieb, dokazuje vraj to, že pre všetky voľby je spoločne spísaná jedna zápisnica podpísaná jednou volebnou komisiou, a teda požiadavka samostatnosti, resp. oddelenosti volieb bola porušená.
21. Súd s poukazom na uvedené konštatuje, že hoci volebný poriadok stanovuje oddelenosť volieb, nevylučuje to, aby neprebehli v jeden deň na jednej konferencii, či na jednom sneme všetky voľby do jednotlivých orgánov. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že tieto voľby prebehli oddelene. Oddelene neznamená to, že budú prebiehať v iný deň, v inej miestnosti, v inom meste a podobne, pretože požiadavka oddelenosti nevylučuje, že sa môžu konať v ten istý deň, na tom istom mieste, kde boli zúčastnení všetci delegáti oprávnení voliť a na tomto mieste sa uskutočnili všetky voľby do jednotlivých orgánov, pričom je zrejmé, že tieto voľby prebehli zvlášť pre voľbu prezidenta, pre voľbu členov do kontrolnej komisie, či pre voľbu členov do rady, a to za jednotlivé kraje a podobne a tieto jednotlivé funkcie, posty boli oddelené. Stanovy, ani volebný poriadok nestanovujú, aby sa voľby nekonali v jeden deň na jednom sneme. Je evidentné, že hlasovacie lístky na jednotlivé posty do jednotlivých orgánov neboli vhadzované do jednej urny, ale bolo to možné rozlíšiť. (farbou lístkov, počtom urien,...) Uvedené nevylučuje ani to, že bola spísaná 1 zápisnica, ktorá zachytáva všetky voľby v 1 písomnosti, čo však neznamená, že by neprebehli voľby oddelene. Pokiaľ bolo pochybenie vo vypracovaní zápisnice týmto spôsobom, nie je to dôvod pre posúdenie neplatnosti, či zrušenia volieb.

22. **POČET HLASOV** - Žalobca tvrdí, že volebná komisia hlasy nespočítavala a došlo k

hrubému porušeniu volieb týmto a toto právo bolo v rozpore so stanovami a volebným poriadkom udelené mandátovej komisii s poukazom na notársku zápisnicu, kde sa uvádza, že snem schvaľuje voľbu mandátovej komisie, ktorá bude vykonávať aj funkciu skrutátorov. Takáto delegácia práv, ktoré jednoznačne prináležia volebnej komisii, inému orgánu, ktorý plní úplne odlišnú funkciu počas volieb, je neprípustná a v rozpore so stanovami a volebným poriadkom. Hlasy vraj spočítaval orgán, ktorý na to nemal žiadne oprávnenie. - Súd v tejto súvislosti poukazuje, že zo zápisnice, ako aj z vykonaného dokazovania, a to výsluchom svedkov, a to konkrétne aj predsedom volebnej komisie, vyplýva, že podpísali zápisnicu o priebehu a výsledku volieb funkcionárov a orgánov SRZ na XI. Sneme SRZ konanom 29.11.2014 v Hornom Smokovci, z ktorej vyplýva počet hlasovacích lístkov pre voľbu členov rady, pre voľbu členov kontrolnej komisie, pre voľbu prezidenta a tajomníka, a to za jednotlivé kraje, ako aj počet hlasov jednotlivých kandidátov.

23. Žalobca tvrdí, že samotná zápisnica má nedostatky, pretože bola spísaná až po ukončení všetkých spojených volieb a to napriek tomu, že po každom kole volieb sa musí spísať zápisnica, čo vyplýva z volebného poriadku, s tým, že bola spísaná až následne, a to v Žiline, s poukazom na miesto podpisu, aj napriek tomu, že snem sa konal v Hornom Smokovci. Zo zápisnice vyplýva, že v prvom kole volieb bol známy výsledok druhého kola volieb. Zápisnica je vraj na viacerých miestach zmätočná a taktiež je v rozpore počet hlasov a počet delegátov pre jednotlivých kandidátov.
24. Z predloženej zápisnice skutočne vyplýva, že miesto podpisu je uvedené: v Žiline, 29.11.2014. K tomuto sa však vyjadril svedok Blumenstein, ktorý uviedol, že mali predtlačnú zápisnicu, do ktorej vpisovali počet delegátov, počet hlasov a mená a nevšimli si, že na tejto predtlači je uvedené „v Žiline“, hoci jasne zo zápisnice vyplýva, že išlo o zápisnicu z výsledku a priebehu volieb konanom v Hornom Smokovci. Súd posúdil s poukazom na vykonané dokazovanie výsluchom svedkov a oboznámením sa s predloženými listinami, že snem sa skutočne konal v Hornom Smokovci dňa 29.11.2014 a zápisnica bola spísaná tiež v Hornom Smokovci 29.11.2014 a došlo teda k zrejmej nesprávnosti, resp. ku chybe v písaní pri podpisovaní zápisnice, keď bolo uvedené, že bola podpísaná v Žiline 29.11.2014, pričom na zápisniciach sú podpísaní, ako aj na jej prílohách členovia komisie s predsedom komisie, a to príloha č. 1, príloha č. 2, pričom bolo preukázané, že išlo o určitú predtlač zápisnice s už vpísaným miestom konania „V Žiline“.
25. Zo zápisnice vyplývajú údaje, ktoré sú v rozpore so skutočnosťou, resp. notárskou zápisnicou, ako napr. pri voľbe tajomníka SRZ, je uvedený počet delegátov 244, z toho 242 hlasov platných a 2 hlasy neplatné s tým, že je uvedené: za jednotlivých kandidátov hlasovali delegáti, Beleš Peter získal 62 hlasov, Javor Ľuboš získal 73 hlasov, Kohút Ján získal 114 hlasov s tým, že v notárskej zápisnici je uvedené 107 hlasov. Pokiaľ by sa vychádzalo zo zápisnice, tak počet hlasov nie je zhodný s celkovým počtom delegátov a odovzdaných hlasov, ale súd poukazuje na notársku zápisnicu a zároveň poukazuje na opravu následne vykonanú, pričom k danej oprave dali súhlas všetci členovia volebnej komisie a evidentne z predložených listín vyplýva, že došlo iba ku zrejmej nesprávnosti spočívajúcej buď v chybe v písaní, resp. v počtoch a vykonanou opravou došlo k zosúladieniu údajov.
26. Súdu boli predložené originály písomných súhlasov na vykonanie zmeny v zápisnici volebnej komisie, doplnenie z 15.01.2015 a s tým, že uvedené vyplýva zo zápisnice a z čl. 304 zápisnice spísanej 24.02.2017. Súd zároveň poukazuje, že vykonanie opravy zápisnice vyplýva teda zo súhlasov členov volebnej komisie s vykonaním opravy zápisnice (vyplývajúce z čl. 311-319 obsahu spisu), pričom boli predložené aj notárske zápisnice

spísané JUDr. Milenou Geškovou - N/194/2006, JUDr. Tatianou Vrlíkovou - N/360/2010, zápisnice o priebehu a výsledku volieb z 29.11.2014, po oprave vykonanej Ing. Miroslavom Fečkom a notárska zápisnica napísaná JUDr. Mariánom Jurinom dňa 09.12.2014 - N/315/2014 ohľadom osvedčenia o priebehu schôdze právnickej osoby z 29.11.2014. Súdu boli predložené aj prezenčné listiny preukazujúce účasť delegátov na predmetnom sneme za jednotlivé kraje (čl. 408, 428). Vykonaným dokazovaním súd nezistil rozpor v počtoch hlasov, a prípadné rozpory boli listinami a svedkami odstránené a iné rozpory žalobca nepreukázal.

27. Právny zástupca žalovaného správne poukázal na to, že § 15 ods. 1 zákona o združovaní občanov vyžaduje splnenie podmienok, a to predovšetkým, že musí existovať rozhodnutie orgánov občianskeho združenia, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, žalobca je členom občianskeho združenia, rozhodnutie odporuje zákonu alebo stanovám občianskeho združenia a žaloba musí byť podaná v 30-dňovej subjektívnej prekluzívnej lehote. Ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona je však potrebné vykladať zužujúcim, t.j. reštriktívnym spôsobom z hľadiska povahy vecí, okruhu osôb, ktoré sa môžu oprávnené domáhať súdnej ochrany. Dôvodom je to, že treba v čo najširšej miere zachovávať spolkovú autonómiu garantovanú čl. 29 ods. 1 Ústavy SR bez nevyváženého zasahovania štátnej moci. Členstvo v občianskom združení je dobrovoľné, a preto je žiaduce, aby podstatná časť rozhodnutí orgánov občianskeho združenia vydaných v rámci realizácie zmluvnej autonómie členskej základne občianskeho združenia zostala z dôvodu právnej istoty vo vnútri združenia zachovaná. Ak by mal súd preskúmať v rámci realizácie práva člena občianskeho združenia na súdnu ochranu všetky interné rozhodnutia jednotlivých orgánov občianskeho združenia, presiahlo by zasahovanie súdu do spolkovej autonómie a slobody združovania únosné medze. Z dôvodu, že právna úprava ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona je príliš všeobecná, uplatňuje Najvyšší súd ČR pri výklade tohto ustanovenia metodologický postup, ktorý je označovaný ako teleologická redukcia, ktorý sa používa vtedy, ak sa ukáže znenie právnej úpravy svojím vecným záberom širšie, než vyžadujú princípy, hodnoty a účel, z ktorých právna úprava vychádza a právny predpis neobsahuje pravidlo, ktoré by stanovilo výnimku z príliš široko koncipovanej právnej normy. Použitím zužujúceho výkladu boli stanovené ďalšie kritériá posudzovania oprávnenosti žaloby podľa § 15 citovaného zákona, a to: osobnostná alebo majetková ujma, ktorú utrpel člen združenia, vyčerpanie prípadných vnútorných zmierovacích, či rozhodcovských prostriedkov, spoločenský záujem na prejednaní veci a dostatočne vysoký stupeň intenzity naplnenia vyššie uvedených kritérií (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 28Cdo/2865/2006, 28Cdo/2916/2006, 28Cdo/2003/106/2008, 28Cdo/2003/104/2011).
28. Žalovaný okrem iného namietal, že žalobca nedodrжал prekluzívnu 30-dňovú lehotu, nakoľko žalobca ako delegát sa zúčastnil snemu Slovenského rybárskeho zväzu dňa 29.11.2014. Tento deň sa žalobca nepochybne dozvedel o všetkých rozhodnutiach prijatých snemom. Ust. § 15 citovaného zákona jednoznačne stanovuje okamih začiatku plynutia lehoty na podanie žaloby, ktorým je nadobudnutie vedomosti o rozhodnutí. Dňa 30.11.2014 tak začala žalobcovi plynúť 30-dňová lehota na podanie žaloby, pričom posledným dňom tejto lehoty bolo 29.12.2014. Po tomto dátume žalobca nielenže nemohol žalobu podať, ale nemohol ani dopĺňať dôvody svojej žaloby. Podľa názoru žalovaného v konaní predsa nemožno prihliadať na dodatočne žalobcom uvedené dôvody údajného rozporu so zákonom a stanovami, predovšetkým dodatočne uvedené dôvody v podaní zo dňa 28.01.2015. - Súd však poznamenáva s poukazom na vyššie uvedené, že nejde o preskúmavanie rozhodnutia orgánu v zmysle § 15 cit. zák., preto nemožno prihliadať ani na tam stanovenú lehotu. (Súd však poznamenáva, že aj v prípade, keby bola podaná žaloba v zmysle § 15 cit.zák., žaloba bola podaná dňa

29.12.2014 z dôvodov, ktoré boli uvedené v žalobe, pričom táto žaloba pokiaľ vykazovala vady, tieto vady boli odstránené na základe výzvy súdu, preto žaloba aj v takom prípade bola podaná v lehote a námietka žalovaného by tak bola neopodstatnená.)

29. Žalovaný namietal absenciu osobnostnej alebo majetkovej ujmy žalobcu, pretože podľa jeho názoru žalobca podanú žalobu odôvodňuje zásahom do jeho aktívneho a pasívneho volebného práva, ktoré mu vyplýva z jeho postavenia delegáta na sneme Slovenského rybárskeho zväzu dňa 29.11.2014. Medzi stranami sporu nie je sporným, že žalobca sa zúčastnil daného snemu ako delegát. Zároveň je nesporné, že žalobca bol kandidátom za člena kontrolnej komisie SRZ, a teda je nepochybné, že žalobca na sneme dňa 29.11.2014 mohol voliť aj prezidenta, aj tajomníka SRZ, členov a náhradníkov rady za Bratislavský kraj, člena a náhradníkov kontrolnej komisie za Bratislavský kraj. Mohol byť zvolený za člena alebo náhradníka kontrolnej komisie za Bratislavský kraj a nemohol voliť členov a náhradníkov rady za iné kraje ako Bratislavský kraj a nemohol voliť člena a náhradníkov kontrolnej komisie za iné kraje ako Bratislavský kraj. Teda pri voľbách do iných krajov nemal aktívne, či pasívne volebné právo. Preto pri voľbe za iné kraje nemohlo dôjsť k ujme na právach žalobcu. Teda žalobca ako člen SRZ pôsobiaci v rámci Bratislavy, nemá oprávnenie zasahovať do toho, ako si členovia SRZ z iného ako Bratislavského kraja vyberajú a volia svojich zástupcov do rady a kontrolnej komisie. Z toho je teda zrejmé, že pri voľbe členov a náhradníkov rady za iné kraje ako Bratislavský kraj a voľbe člena a náhradníkov komisie za iné kraje ako Bratislavský kraj, nemohlo byť zasiahnuté do aktívneho, ani pasívneho volebného práva žalobcu. Teda pri týchto rozhodnutiach snemu tak absentuje osobnostná alebo majetková ujma na strane žalobcu ako jedna z podmienok žaloby podľa § 15 citovaného zákona.
30. Čo sa týka neexistencie aktívneho a pasívneho volebného práva tvrdené žalobcom, právny zástupca žalovaného uviedol, že aktívne a pasívne volebné právo v zmysle Stanov SRZ na sneme patrí len delegátom. Títo sú členskými schôdzami volení vždy len pre konkrétny snem. Teda žalobcovi nepatrí aktívne a pasívne volebné právo vo vzťahu k budúcemu snemu SRZ, na ktorom budú volené osoby do ústredných orgánov SRZ, pretože nebol zvolený za delegáta na takýto budúci snem. Teda žalobca podanou žalobou podľa názoru právneho zástupcu žalovaného nemôže dosiahnuť reparáciu ním tvrdenej ujmy spočívajúcej v údajnom zásahu do jeho aktívneho a pasívneho volebného práva. - V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve touto žalobou sa žalobca snaží dosiahnuť to, že to rozhodnutie snemu, ktorým nebol zvolený do kontrolnej komisie, požaduje, aby súd zrušil. Teda v tejto súvislosti nie je možné stotožniť sa s názorom právneho zástupcu žalovaného.
31. Právny zástupca žalovaného taktiež poukázal, že rozhodnutie súdu v danej veci zaväzuje iba jeho strany a keďže stranou je iba žalobca a žalovaný, tak nemôže zaväzovať aj ostatných, ktorí na danom sneme boli volení do funkcií. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaným je Slovenský rybársky zväz, a preto pokiaľ by súd vyhovel žalobe, tak by zaväzoval Slovenský rybársky zväz, ktorý by sa s týmto musel vysporiadať v rámci všetkých svojich členov.
32. Svedok JUDr. Mikuláš P. pred súdom uviedol, že bol delegátom riadne zvoleným. Zároveň uviedol, že boli rozdane hlasovacie lístky na hlasovanie do všetkých pozícií vrcholného orgánu, pričom na jednom zo stolov pred rokovacou sálou si všimol voľne položené hlasovacie lístky. Uviedol, že počas priebehu volieb volebná komisia sedela v rokovacej sále, kde prebiehali voľby a kde boli všetci delegáti. Tvrdil, že do jednej urny boli vhoďené hlasovacie lístky aj na člena rady, ale aj na tajomníka, či prezidenta, či členov kontrolnej komisie. Na otázku súdu, na základe čoho má danú vedomosť, že tieto hlasovacie

lístky boli vložené do jednej urny, uviedol, že si všimol, keď jeden z delegátov opustil snem, tak hlasovacie lístky ponechal na stole a všimol si, že medzi nimi chýba lístok napr. na tajomníka. A z toho teda usúdil, že ostatné lístky vložil do tej jednej urny. Sám však uviedol, že to je jeho subjektívny názor. Z uvedenej jeho výpovede je zrejmé, že nejde o hodnovernú výpoveď, nakoľko uvádzal len svoj subjektívny pocit bez akéhokoľvek preukázania, či podloženia jeho tvrdenia. Ide len o jeho domnienku, ktorá pre konštatovanie nejakého záveru je nepostačujúca. Pokiaľ si niečo všimol, ak si to skutočne všimol, čo sám spochybnil, nakoľko bola to len jeho domnienka, ako sám uviedol.

33. Svedok Ing. Miroslav F. [REDACTED] uviedol, že na danom sneme bol zvolený ako člen volebnej komisie za Košický kraj. Spolu s ďalšími 7 členmi tvorili volebnú komisiu, pričom bol navrhnutý a zároveň zvolený za predsedu volebnej komisie. Uviedol, že každý zástupca toho kraja si „ošetroval“ len svoj kraj. Mal delegačnú listinu všetkých delegátov. Na základe protipodpisu vydal v obálke tie hlasovacie lístky. Spochybnil tvrdenie o voľne položených, či pohodených lístkoch, nakoľko každý zástupca mal stanovený počet, ktorý potom rozdal medzi delegátov. Potvrdil, že zápisnicu spisovali prostredníctvom člena volebnej komisie p. Blumensteina, ktorý spisoval do zápisnice na predtlačenej tlačive a keď ju spísal, tak ju všetci jednodhlasne schválili a podpisovali, pričom to predtlačené tlačivo dostali v rámci nejakého technického servisu od p. Václavovej. Potvrdil, že s odstupom času bolo oznámené, že v zápisnici boli zle uvedené čísla, avšak žiadny volebný poriadok, ani žiadna interná smernica neupravuje, ako postupovať pri takejto oprave chyby, tak podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia požiadal všetkých členov volebnej komisie o súhlas na vykonanie takej opravy, pričom k tejto chybe vlastne došlo tým, že p. B. [REDACTED] pri spisovaní zápisnice uviedol údaje výsledkov prvého kola, lebo uviedol údaje z prvého kola, ale bolo správne v druhom kole. Potvrdil, že hlasovacie lístky boli anonymné, dávali sa zástupcom na protipodpis, aby neboli voľné ďalšie lístky, takže bolo toľko hlasovacích lístkov, koľko bolo prítomných hlasujúcich delegátov a nebolo možné stotožniť konkrétny hlasovací lístok s osobou, ktorá ten lístok hodila. Svedok potvrdil, že po jednotlivých kolách robili si interné záznamy a potom výsledky prečítal členom a následne sa prešlo k druhému kolu, kde urobil zápisnicu. - Súd v tejto súvislosti poukazuje na volebný poriadok, a to čl. 5, bod 11 a 12, v zmysle ktorého predseda komisie prednesie snemu zápisnicu z volieb s prípadnými výhradami členov a o druhom a ďalších kolách sa spisuje príloha. Svedok však uviedol, že bola iba jedna zápisnica sumárna, pričom bola síce jedna zápisnica, ale zhromažďovala všetky tie údaje, ktoré mali k dispozícii. Z uvedeného je zrejmé, že svedok potvrdil, že nepostupovali v zmysle bodu 11 a v zmysle bodu 12, to znamená, ak bolo ďalšie kolo, tak mali vyhotoviť prílohu k zápisnici, avšak ani po prvom kole, ani po druhom sa tak nekonalo ako príloha, ale urobila sa jedna oficiálna zápisnica, ktorá je súčasťou protokolu. Svedok však potvrdil, že výsledky predniesli po prvom kole, oznámili výsledky s tým, že sa ide do druhého kola. Po druhom kole tiež oznámili výsledky s tým, že potom následne spisovali zápisnicu, ktorá bola spisovaná okolo jednej hodine v noci. A už túto neoznamovali priamo delegátom. Predloženú zápisnicu, ktorá je obsiahnutá v spise, svedok potvrdil, že ide o danú zápisnicu, pretože na každej strane je jeho podpis. Uviedol, že keď zápisnicu spisovali, mali za to, boli v dobrom vedomí s tým, že je to všetko správne. Až s odstupom času zistili, že je tam určitá nezrovnalosť, ktorá bola následne opravená spôsobom, ako svedok uviedol. Taktiež sa vyjadril aj k uvedeniu miesta spísania v zápisnici „v Žiline“ tak, že išlo o predtlačené tlačivo a ten údaj „v Žiline“ s dátumom bol už v predtlačí. A pokiaľ to nebolo opravené, išlo len o formálnu chybu. Avšak potvrdil, že zápisnica bola spísaná v mieste, kde sa snem konal, teda v Hornom Smokovci. A žiadny iný podpis, ako ani jeho, nebol robený nikde inde ako na mieste konanom. V Žiline sa robil akurát akt opravy. Zároveň uviedol, že notár bol priamo na sneme a robil si svoje zápisy, takže notárska zápisnica by mala byť s číslami zápisnice, ktorú

vypisovali, v poriadku, v súlade. Takže má za to, že pokiaľ je rozdiel medzi notárskou zápisnicou a zápisnicou vyhotovenou členmi komisie, ide iba o určitú chybu ľudského faktora, teda zlyhanie človeka, ktorý spisoval zápisnicu. A taktiež uviedol, že nebolo potrebné opätovne prepočítavať hlasy, pretože táto chyba bola logicky vysvetliteľná a nebol teda dôvod to prepočítavať. Svedok potvrdil, že bola urna na tajomníka a prezidenta samostatne a urna pre hlasovacie lístky na členov rady.

34. Právny zástupca žalobcu vzniesol viaceré námietky - namietal udelenie súhlasu na vykonanie opravy, že nejde o plnú moc, súd poukazuje, že jeho námietka je neopodstatnená, nakoľko boli nepochybne dané na žiadosť osoby, ktorá vykonala danú opravu, tak na jej žiadosť, či výzvy voči ostatným členom komisie bol daný ich súhlas. Pokiaľ právny zástupca žalobcu namietal kópiu listiny, v ktorej Gejza B. [REDAKOVANÉ] udeľoval súhlas s tým, že spochybňoval danú listinu z dôvodu, že nad podpisom je čiara a má za to, že ide o prekopírovaný podpis, súdu bol predložený originál danej listiny, na základe ktorej súd zistil, že ide o originály listín aj ohľadom súhlasu Gejzu B. [REDAKOVANÉ] z 12.01., ako aj z 19.01.2015, pričom tzv. čiara na kópii predložených listín je totožná s čiarou na originále z dôvodu preloženia papiera s daným súhlasom. Takže námietka právneho zástupcu žalobcu opätovne bola neopodstatnená a spochybnenie bolo vyvrátené. Následne právny zástupca žalobcu opätovne namietal daný podpis na danej listine, že bol podpis podpísaný čiernym perom, a nie modrým, teda že ide o neobvyklý spôsob podpisovania a môže ísť opätovne o prekopírovaný podpis. Súd však z listiny zistil, že evidentne z druhej strany listiny bolo zrejme, že ide o nie prekopírovaný podpis, ale originál podpisu. A toto bolo možné zistiť bez ďalšieho osobitného dokazovania, ktoré ani nikto nenavrhol, keďže namietaný podpis bol vyrytý v papieri tak, že bolo možné z druhej strany danej listiny zistiť, že skutočne ide o vykonaný podpis, a nie kópiu.
35. Svedok Ing. Michal B. [REDAKOVANÉ] uviedol, že bol zvolený do volebnej komisie za Žilinský kraj. Každý kraj mal jedného zástupcu a on bol zvolený ako zapisovateľ, pričom nevšimol si, ani nevidel, že by sa tam robilo niečo v nesúlade so zákonom, či s poriadkom. Potvrdil, že najprv bola zvolená volebná komisia, v rámci ktorej sa zvolil predseda volebnej komisie p. Fečko, pričom každý z volebnej komisie si kontroloval svojich delegátov za ten konkrétny kraj. Následne urna sa odniesla so všetkými členmi volebnej komisie do miestnosti zvlášť, kde sa otvorila urna a zrátali sa hlasy. Proti priebehu volieb počas volieb neboli žiadne námietky. Pri zrátavaní hlasov hlasy súhlasili s počtom delegátov a následne sa spisovala zápisnica do pripravených papierov, pričom pri spisovaní zápisnice boli všetci členovia volebnej komisie. Potvrdil, že vypisoval tú časť zápisnice, ktorá bola rukou vypisovaná. K nezrovnalostiam počtu hlasov sa vyjadril, že pravdepodobne došlo k nejakému preklepu. Mal vedomosť, že sa následne opravovala zápisnica, pretože nesedeli nejaké čísla. A počty vysvetlil tak, že čo sa týka volieb členov kontrolnej komisie za kraj Banský Bystrica, kde bola uvedená číslica 32 delegátov, z toho 30 hlasov platných a 1 hlas neplatný, toto vysvetlil tým, že jeden neprišiel. Teda z 32 delegátov 1 neprišiel, takže z 31 hlasovacích lístkov bol jeden neplatný a 30 platných, neodovzdal sa jeden lístok. Poukázal na to, že zrátavali len lístky, nezrátavali ľudí v sále. A obdobné situácie boli aj pri uvádzaných počtoch delegátov a platných a neplatných hlasov aj pre iné kraje obdobne. Potvrdil, že zápisnica bola podpísaná vo volebnej miestnosti so všetkými členmi volebnej komisie a v hoteli v Smokovci, teda v mieste, kde sa konal snem, tam to bolo podpisované. A pokiaľ bolo uvedené v zápisnici v predtlačí, že bola podpísaná zápisnica v Žiline, bolo to len preto, že to bolo tak v predtlačí. Vykonanie pravdepodobne zrejmej chyby v písaní vysvetlil tak, že mali asi dva kusy predtlačí danej zápisnice. Do jednej si vpisovali tie údaje a potom výsledky boli vyhlásené tak, ako boli v tej predtlačí a potom sa to prepisovalo do zápisnice a pravdepodobne vtedy došlo k tej chybe. Avšak vyhlásili sa výsledky podľa tých údajov, ktoré mali v tých prvotných zápisoch.

Potvrdil, že boli dve urny

36. Právny zástupca žalovaného poukázal, že členstvo v občianskom združení je založené na princípe dobrovoľnosti, teda nikto nesmie byť nútený k združovaniu členstvu združenia, ani k účasti na ich činnosti. Z toho vyplýva, že nemožno aplikovať ustanovenie čl. 30. ods. 4 Ústavy SR, na ktorý odkazuje právny zástupca žalobcu, pretože funkcia člena orgánu občianskeho združenia nie je funkciou verejnou. Podľa nálezu ÚS SR z 19.04.2000, sp.zn. II ÚS/9/2000, pod správou vecí verejných je potrebné rozumieť účasť občanov na politickom živote štátu, správe štátu a na správe verejných záležitostí v obciach. Je zrejmým, že občianske združenie nespadá pod správu vecí verejných, pretože ide o spoločenstvo súkromného práva, ktoré je oprávnené stanoviť si pravidlá na prístup k funkciám, a to v rámci organizačnej štruktúry občianskeho združenia. Žiadna práva norma neprikazuje občianskym združeniam, ako a za akých podmienok sa majú kreovať svoju organizačnú štruktúru. Právny zástupca žalovaného správne poukázal a s jeho názorom sa súd stotožňuje, že zápisnica z volieb posudzovanej veci nie je rozhodnutím. Zároveň chyby v písaní nepreukazujú, že závery/výsledky volieb v zápisnici sú v rozpore so zákonom alebo stanovami, pričom nejde o rozhodnutie. Je to len nejaký záznam o priebehu volieb následne spísaný. Zdôraznil, že žalobca nepreukázal ničím, že by ním označené rozhodnutie bolo v rozpore so zákonom alebo stanovami. Súd sa s daným názorom stotožňuje a opätovne poukazuje na to, že napadnuté rozhodnutie, či dané voľby nie sú individuálnym správnym aktom a nie je možné s poukazom na vyššie uvedené aplikovať Správny súdny poriadok. Občianske združenie je orgánom, resp. inštitútom súkromného práva. Voľby a zápisnica o priebehu volieb nie sú rozhodnutiami Snemu, ani orgánu žalovaného.
37. Súd poznamenáva, že z predloženej zápisnice a z vykonaného dokazovania neboli zistené skutočnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť daných volieb, aj keď sa petitom žalobca domáha zrušenia rozhodnutia. V prvom rade je treba poukázať, že nejde o rozhodnutie ako také, teda nejde o individuálny správny akt, teda nejde o prieskum, avšak z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáhal neplatnosti týchto volieb a vychádzal zo zákona o združovaní občanov s poukazom na § 15. Avšak ako vyššie bolo uvedené, ide o určovaciu žalobu, na ktorú nepodlieha Správny súdny poriadok, ale Civilný sporový poriadok. Aj napriek tomu, že žaloba nebola postavená v zmysle § 137 CSP, súd nie je viazaný štylizáciou petitu a vychádza z obsahu, čoho sa skutočne žalobca domáha. S poukazom na obsah žaloby je nepochybné, čoho sa žalobca domáhal a že ide o určovaciu žalobu a nemožno žalobu posúdiť ako žiadosť o preskúmanie súdom, nakoľko to by bolo možné, ak by išlo o prieskum rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu, avšak v danom prípade ide o určovaciu žalobu a označené rozhodnutie nie je individuálnym správnym aktom. Súd zároveň vykonaným dokazovaním skonštatoval, že neboli porušené stanovy, či volebný poriadok v takej intenzite, ktorá by spôsobovala, že tieto voľby by museli byť určené/posúdené ako neplatné.
38. Čo sa týka namietaného rozporu v počtoch hlasov, súd posúdil, že ak došlo ku chybe v zápisnici, táto chyba bola logickým spôsobom vysvetlená a tak nezrovnalosti boli odstránené a súd posúdil, že nie sú rozopry v počtoch a teda námietka je neopodstatnená. Bolo zistené, že ide o chybu v písaní/v počtoch, následne bola zápisnica opravená a bol daný súlad.
39. Čo sa týka namietania tajnosti hlasovania a oddelené voľby, súd poukazuje, že z ničoho nevyplýva, ničím nebolo preukázané, že by tieto voľby neprebehli tajným spôsobom, teda tajným hlasovaním, pretože všetci prítomní delegáti mali rozdané hlasovacie lístky, ktorých počet bol presne stanovený podľa počtu delegátov. Pokiaľ delegáti neprišli alebo nevložili

lístky, bolo to ich vecou, ako aj to, že nehodili do urny hlasovacie lístky, ale nechali ich voľne položené, ako tvrdil jeden zo svedkov, čo však nebolo hodnoverne preukázané. Toto však nemá vplyv na platnosť, či neplatnosť volieb, pretože bolo vecou každého delegáta, aby si tieto hlasovacie lístky ustrážil a použil adekvátnym spôsobom. Čo sa týka oddelenosti volieb, je nepochybné, že boli voľby vykonané aj na prezidenta, aj na tajomníka, aj na členov rady, či do kontrolnej komisie a bolo vykonaným dokazovaním zistené, že boli dve urny. Hlasovacie lístky boli dokonca farebne rozlíšené a lístky boli teda spočítavané samostatne na prezidenta a tajomníka a samostatne na členov rady, či kontrolnej komisie. A zo stanov, či volebného poriadku nevyplýva, že tieto voľby majú prebehnúť napr. v rôznych miestnostiach, na rôznom mieste a v rôzny deň a podobne. Stanovy, ani volebný poriadok nevyklúčujú možnosť tieto voľby uskutočniť na jednom mieste, v jeden deň, pričom súd má za to, že výkladovými pravidlami možno posúdiť, že tieto voľby môžu prebehnúť súčasne, ale tak, aby bolo zrejmé, ktoré hlasovacie lístky sú určené pre tajomníka a prezidenta a ktoré hlasovacie lístky sú určené pre členov rady, či členov kontrolnej komisie. Súd zdôrazňuje, že voľby v rámci občianskeho združenia neupravuje žiadny zákon. Problematiku volieb si občianske združenie má riadne upraviť vo svojich stanovách, či volebnom poriadku, teda vo svojich interných predpisoch. Teda vyžadované zákonnou úpravou je len to, aby stanovy určovali, ako sa budú orgány kreovať, ustanovovať. Právny zástupca žalovaného tvrdil, že voľby na sneme prebehli plne v súlade so zákonom, stanovami, volebným poriadkom a žalobca nepreukázal v konaní opak. Dokonca aj zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že tvrdenie - voľne položené lístky, či pohodené po stoloch, je len ich domnienkou. Takže nemožno to považovať za relevantnú skutočnosť. Namietaná tajnosť, či dodržanie lehoty 30 minút od začatia volieb, je podľa názoru nepreukázaná a neopodstatnená. Tvrdenie, že delegáti sa mali prechádzať s hlasovacími lístkami a neboli vhodné v stanovenej 30-minútovej lehote od vyhlásenia začatia volieb, nebolo preukázané. Práve naopak - vykonaným dokazovaním vyplynulo, že lehota bola zachovaná a tvrdenia o nejakom spoločnom krúžkovaní nebolo preukázané, lístky boli anonymné a bolo vecou každého, ako rozhodne a nie je možné zabrániť nejaké poradenstvo vopred. Pokiaľ boli vyslovené pochybnosti, vyplynulo, že išlo len o domnienky, o subjektívny počet svedkov, bez relevantného preukázania. Čo sa týka namietanej oddelenosti volieb v zmysle stanov, súd opätovne uvádza, že z ničoho nevyplýva, že sa voľby nemôžu konať súčasne do viacerých orgánov, pričom je nepochybné, že sa hlasovalo zvlášť na funkciu prezidenta a tajomníka a zvlášť na členov rady, či kontrolnej komisie. Ak sa uvádza, že malo ísť o samostatné voľby, preukázaný priebeh tomu nerozporoval, pričom také ustanovenie nevyklúčuje, aby zároveň neprebehli aj iné voľby.

40. Pokiaľ ide o chyby v zápisnici, boli vykonaným dokazovaním objasnené, čo vyplýva aj z vyššie uvedeného odôvodnenia.
41. Právny zástupca intervenientov uviedol, že ak by aj pripustil, že v priebehu do orgánov SRZ na predmetnom sneme došlo k určitým pochybnostiam, je nesporný ich zanedbateľný význam vzhľadom na ich čisto formálny charakter, pričom nebol ani žiadnym spôsobom preukázaný ich význam na platnosť výsledkov volieb a z nich vyplývajúce mandáty zvolených funkcionárov SRZ. A rozhodnutím súdu, pokiaľ by bolo vyhovené žalobe, by došlo k neúmernému zásahu do autonómie občianskeho združenia. Intervenient Ivan Orovčík uviedol, že celý snem bol uzavretý uznesením zo snemu, ktorý návrhovú komisiu zastúpenú členmi z jednotlivých krajov uzavrela a spísala, jednak výsledky volieb, jednak výsledky celého snemu. Po prednesení uznesenia bolo možné celý snem pripomienkovať a v tom čase mal žalobca možnosť napadnúť uznesenie, ale nevykonal tak.
42. S poukazom na uvedené skutočnosti po vykonanom dokazovaní, súd skonštatoval, že jednak

žalobný petit nebol koncipovaný v zmysle § 137d CSP a jednak rozhodnutie, ktorého sa žalobca domáha zrušenia, nemožno považovať za rozhodnutie snemu, či orgánu žalovaného, teda nie je individuálny správny akt. Nejde o rozhodnutie ako také, teda nepodlieha aplikácii Správneho poriadku, ale Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého s poukazom na vyššie uvedenú zaužívanú súdnu prax ide o určovaciu žalobu, na základe ktorej súd skonštatoval, že nie sú žiadne relevantné dôvody na to, aby bolo žalobe vyhovené. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenia a ako žalobca, tak aj svedkovia ním navrhnutí vypovedali, uvádzali skutočnosti, o ktorých sa len domnievali bez akéhokoľvek relevantného preukázania. Žalobca nepreukázal dôvody, ktoré by spôsobovali neplatnosť volieb, pričom je nutné zdôrazniť, že v danom prípade nejde o rozhodnutie orgánu žalobcu, ale o priebeh a výsledky volieb. Na základe toho súd žalobný návrh zamietol, keďže nebolo možné zrušiť „rozhodnutie o voľbách“, ktoré jednak nie je rozhodnutím orgánu SRZ, nie je individuálnym správnym aktom a nemožno posudzovať voľby ako rozhodnutie Snemu, teda žalobca sa domáha zrušenia/neplatnosti niečoho, čo neexistuje. Výslovne uviedol, že sa domáha zrušenia rozhodnutia Snemu, teda niečoho, čo neexistuje. Napriek tomu, že žalobca sa domáhal neplatnosti/zrušenia rozhodnutia, ktoré ako také neexistuje, keďže voľby a ich priebeh nemožno posúdiť ako rozhodnutie, pričom nejde ani o rozhodnutie orgánu, neboli splnené podmienky pre určenie neplatnosti volieb. Teda nebol žiadny dôvod pre vyhovenie žaloby.

43. Podľa § 255 CSP: (1) *Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.* (2) *Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.*
44. Podľa § 262 ods.1 a 2 CSP: (1) *O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.* (2) *O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.*
45. Úspešnou stranou konania v celom rozsahu bol žalovaný, preto mu súd na základe citovaných zákonných ustanovení priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.
46. Podľa čl. 4 CSP: (1) *Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.* (2) *Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.*
47. Podľa § 257 CSP *výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.*
48. Stranou v konaní je podľa definície CSP iba žalobca a žalovaný. V tomto prípade však vystupovali na strane žalovaného aj intervenienti, avšak zákonné ustanovenia CSP upravujú len trovy konania strán konania, teda nie aj intervenientov. Súd však poukazuje, že s poukazom na čl. 4 aj napriek tomu, že intervenienti boli na strane žalovaného, teda na strane úspešnej strany, súd posúdil, že intervenienti boli členovia žalovaného a ich účasť v konaní nemala význam pre samotné rozhodnutie a vzhľadom na predmet konania a na uvedené súd posúdil a rozhodol, že s poukazom na čl. 4 intervenientom sa nepriznáva nárok na náhradu

trov konania. Priznaním nároku by došlo k ne hospodárnemu a nadbytočnému zvyšovaniu trov konania na úkor žalobcu, keďže niektorí z intervenientov si zvolili aj právneho zástupcu, hoci žalovaný bol právne zastúpený a bránil práva a záujmy žalovaného.

49. Súd má za potrebné opätovne zdôrazniť, že nie sú dané dôvody pre vyslovenie neplatnosti a nejedná sa o preskúmanie v zmysle správneho poriadku, keďže nejde o individuálny správny akt, ale ide o určovaciu žalobu rozhodnutie v civilnej veci.
50. Na základe uvedených skutočností a zákonných ustanovení súd rozhodol o žalobnom návrhu tak, ako bolo uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)

Podľa § 365 CSP

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

V Žiline dňa 1. júna 2017

JUDr. Gabriela Panáková
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Radka Harantová